

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਨੰਬਰ ਚੌਤੀਹ

ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਪਰਦਾਫ਼ਾਸ਼: ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂਆਂ ਰਾਹੀਂ ਇਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਯਾਤਰਾ

Jeff Pippenger
2023-12-29

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਅਧਿਆਇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ (ਧਰਤੀ ਦਾ ਪਸ਼ੂ) 1798 ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਉਭਰਿਆ, ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਪਸ਼ੂ) ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਘਾਤਕ ਘਾਉ ਲੱਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਰਾਜ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ।

ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ, ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਵਿੱਚ ਆਏ।

ਹਰ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਗ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਆਰੰਭਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, 1798 ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ, ਅੱਠ ਅਤੇ ਨੌਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਅਧਿਆਇ ਉਲਾਈ ਨਦੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਅੰਤਕਾਲੀਨ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, 1989 ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੱਸ, ਗਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਅਧਿਆਇ ਹਿੰਦਕਲ ਨਦੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜੀਉਂਦੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ ਪਰਖ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਲੱਗ: ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਹੁਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਆਜ਼ਮਾਏ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਨਗੇ: ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 12:9, 10.

ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਸ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਬਣਤਰ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਸੱਚਾਈ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ, ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ੍ਰਿਜਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਸਮੂਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈ ਉਸੇ ਸ਼ਬਦ ਉੱਤੇ ਸੰਰਚਿਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ੍ਰਿਜਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ, ਸਗੋਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਵੀ, ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਆਰੰਭਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ—ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ 1798 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚੀ—ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਚੌਦਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਚੌਦਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਪੈੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਤਿੰਨ-ਪੈੜੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ 1798 ਵਿੱਚ ਆਇਆ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਕੌਮ, ਅਤੇ ਵੰਸ਼, ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨੇ ਅਕਾਸ਼, ਅਤੇ ਧਰਤੀ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ, ਅਤੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਬਣਾਏ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 14:6, 7.

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤ ਉਸ ਧਰਤੀ-ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਭਾਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਦੂਤ ਉਹ ਤਿੰਨ ਕਦਮ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਦੂਤ ਉਸ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਜੋ 1989 ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਸਮੇਂ ਜੀ ਰਹੀ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਹਰ ਕੌਮ, ਅਤੇ ਕੁਲ, ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਆਖਦਾ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੜੀ ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨੇ ਅਕਾਸ਼, ਅਤੇ ਧਰਤੀ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ, ਅਤੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਬਣਾਏ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਆਇਆ, ਜੋ ਆਖਦਾ ਸੀ, ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਉਹ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਭਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਚੰਡਤਾ ਦੇ ਮਦਿਰਾ-ਰੂਪ ਦਾਖਰਸ ਨਾਲ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਪਿਲਾਇਆ। ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ, ਜੋ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਆਖਦਾ ਸੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਛਾਪ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉੱਤੇ ਲਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਪੀਏਗਾ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ ਉਡੇਲੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਨਾਲ ਯਾਤਨਾ ਪਾਏਗਾ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਤਨਾ ਦਾ ਯੁੱਧ ਯੁਗਾਂ-ਯੁਗ ਉੱਠਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਛਾਪ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧੀਰਜ ਹੈ: ਇੱਥੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:6-12।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਰਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਰਚਨਾ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਸੱਚਾਈ” ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਵਾਲੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਵਾਂ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵੀ; ਪਰ ਇਹ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ) ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੇਖਾ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ (ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ) ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੇਖਾ ਉੱਤੇ ਵੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਰਚਨਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਉਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੂਜੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਣਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਸਾਕਸ਼ੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਣਤਾ ਉਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਭਾਸ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀਵਨ, ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮਸੀਹ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਉਤਨੀ ਹੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ। ਇੱਕ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਉੱਧਾਰਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਦੂਜਾ ਉਸ ਉੱਧਾਰਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਬੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵ-ਕਥਿਤ ਢੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਦੀ

ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਅਤਿ-ਆਵਸ਼ਕ ਹੈ। ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਅਤੀਤ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮਹਿਮਾਮਈ ਜੋਤ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਉਭਾਰਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਕਰਮ ਉਸ ਦੀ ਦਿਵਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹਨ; ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤ ਕਿ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਛੁਡਾਉਣਹਾਰ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੂੰ ਖੰਗਾਲੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।' ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਧਾਰਤਾ ਦੀ ਇਹ ਆਗਿਆ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ।" Spirit of Prophecy, volume 3, 211.

"ਯਿਸੂ ਦੇ ਜੀਵਨ, ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ," ਮਨੁੱਖਤਾ ਲਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਪੈੜੀਆਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਪੈੜੀਆਂ ਹੀ "ਸੱਚ" ਹਨ। ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "ਸੱਚ" ਯਿਸੂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ, ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ, ਅਤੇ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਆਪ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰਾਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਯਿਸੂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ, ਉਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੇ ਨਾਲ, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਜੀਵਨ, ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਸੱਚ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਹ ਤਿੰਨ ਪੈੜੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪੈੜੀ ਦੋਵੇਂ ਹੀ "ਜੀਵਨ" ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ "ਜੀਵਨ" ਅਤੇ "ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ" ਦੋਵੇਂ ਹੀ "ਜੀਵਨ" ਹਨ। ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਅੱਖਰ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦਾ ਤੇਰਵਾਂ ਅੱਖਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੇਰਾਂ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਅਤੇ ਆਦਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਕਾਰਨ ਆਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਸਮਝ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮੋਹਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਹੀ "ਸੱਚ" ਹੈ, ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ, ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, "The history of the life, death, and resurrection of Jesus, as that of the Son of God, cannot be fully demonstrated without the evidence contained in the Old Testament. Christ is revealed in the Old Testament as clearly as in the New," ਤਾਂ ਉਹ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜੋ ਦੇਖਣਗੇ, ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ (ਜੋ "life, death and resurrection" ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "contained" ਪ੍ਰਮਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾ "cannot be fully demonstrated."

ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਕ ਬਾਬਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਉਸ ਬਾਬਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ "ਆ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।" ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ "ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ," ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ "ਉਹ ਮਹਿਮਾਮਈ ਚਾਨਣ ਹੀ" ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ "ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ" "ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ" ਉਜਾਗਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ "ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਚਰਜ-ਕਰਮ" "ਉਸ ਦੀ ਦਿਵਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ" ਹਨ; "ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਕਿ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਤਦ ਮਿਲਦੇ ਹਨ" ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ "ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ" ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ "ਯਿਸੂ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ,'" ਤਾਂ ਅੱਜ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਉਹ ਹੈ

ਜੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਓਥੇ ਹੀ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੱਚਾਈਆਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨਤਾ ਤੱਕ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਉਸ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਵਾਂ ਵਾਲੀ ਸੰਰਚਨਾ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜੋ “ਸੱਚ” ਲਈ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੁਸਤਕ ਆਪ ਹੀ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤੱਥ ਮੁਹਰਬੰਦ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਆਪ ਹੀ, ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉਭਾਰੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਾਲੀ ਉਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਰਚਨਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ—ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਹਰ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਬਾਬਲ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਯਹੂਦਾਹ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਆਖ਼ਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਬਾਬਲ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਲੜਾਈ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਆਤਮਿਕ ਯਹੂਦਾਹ ਦੁਆਰਾ ਜਿੱਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਮੀਕਾਏਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਯਤਾਂ ਬਾਬਲ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਵਿਚਕਾਰ ਯੁੱਧ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਦੇ ਚੰਗੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਹ ਆਯਤਾਂ ਜੋ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਦੇ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀ ਚਾਲੀਹਵੀਂ ਆਯਤ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ: “ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ।” ਇਸ ਆਯਤ ਵਿੱਚ “ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ” 1798 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਆਯਤਾਂ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਕਿਵੇਂ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀ, ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ (ਸੇਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ), ਦੂਜੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ, ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ), ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ, ਮਿਸਰ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ), ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਚਾਲੀਹਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ) ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਘਾਤਕ ਘਾਅ ਦੇ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਦੀ ਕਥਾ 1798 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਪਤਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਉੱਠਾਣ ਅਤੇ ਪਤਨ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਚੇਦ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

“ਸੱਚਾਈ” ਲਈ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਖਰ, ਤੇਰੁਵੇਂ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਅੱਖਰ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੇਰੁਵੇਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅੱਕ ਹੈ ਜੋ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਯੁੱਧ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਪਹਿਲੇ ਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਵਚਨ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਵਾਂ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਖ਼ਰੀ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਤਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਪਤਨ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਆਖ਼ਰੀ ਛੇ ਆਯਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਗਵਾਹ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਾਪਤੰਤਰ ਲਈ ਢਾਹੁਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ (ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ), ਅਜਗਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖ਼ਰੀ (ਮਿਸਰ) ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਜਿੱਤ, ਜੋ ਪ੍ਰਣਾਘਾਤਕ ਘਾਵ ਦੇ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਨਾਸਤੀਕਤਾ ਦੀ ਅਜਗਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ; ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖ਼ਰੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਮਿਸਰ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਅਜਗਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਾਸ਼ਤੀਕਤਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਬਾਈਬਲੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਅੰਸ਼ ਦੀ ਚਾਲੀਵੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ “ਦੱਖਣ” ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ “ਨੇਰੋਬ” ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਈ ਵਾਰ ਅਨੁਵਾਦ ਮਿਸਰ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮੋਹਰ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਰੁਕਾਵਟ ਹੀ ਆਖਰੀ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ। ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦੇਸ਼ ਹੈ (ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ)। ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ, ਤਦ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਕਾਲੋਨੀਆਂ ਸਨ।

ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੀਗਾ ਦੀ ਮੁਹਰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸਰਬਤਰ ਵਿਆਪਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਨਾਲ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ‘ਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਦਿਵਤਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੁਰਾਚਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਿਆ ਅਧਿਆਇ ਚੌਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਉਸ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਮੋਹਰਬੰਦ ਅਵਸਥਾ ਤੋਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਦਾ ਮੋਹਰ-ਖੁਲ੍ਹਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

“ਮਨੁੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰਾਜਕਾਜ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰਬਭੋਮ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਵਾਲੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਭੇਦਾਂ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਨੀਏਲ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜਦੂਤ ਵਜੋਂ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਯੁੱਗਾਂ ਦੇ ਭੇਦਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਦਭੁਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਵਾਲੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 7 ਤੋਂ 12 ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਪ ਉਸ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ; ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ-ਪਰਿਸ਼੍ਰਮ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਧੰਨ ਆਸ਼ਵਾਸਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ‘ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ’—ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਮਾਪਤੀਕਾਲ ਵਿੱਚ—ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲੇਗੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਵੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਿਵਯ ਮਨਸ਼ਾ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਲਿਖਤਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ‘ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ, ਅਤੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਾ’; ਇਹ ‘ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ’ ਮੋਹਰਬੰਦ ਰਹਿਣੀਆਂ ਸਨ। ਦੂਤ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਦੂਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ‘ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਹੀਂ ਚੱਲ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹਨ.... ਤੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਰਾਹੀਂ ਚੱਲ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਂਗਾ।’ ਦਾਨੀਏਲ 12:4, 9, 13.”

“ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਦਾਨੀਏਲ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਯੁਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਾਗ ਸਮਝੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਪਰ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ‘ਬੁੱਧਵਾਨ ਸਮਝ ਲੈਣਗੇ’ (ਪਦ 10), ਇਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਬਾਰੇ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਯੁਹੰਨਾ ਨੂੰ ਸਦੀਆਂ ਭਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਲਈ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਹੈ, ‘ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।’ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ 1:3।” Prophets and Kings, 547.

ਆਪਣੇ ਯੁੱਗ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ", "ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਮਝਣਗੇ," ਕਿ "ਦਾਨੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਠੀਕ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ।" "ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਦੇ ਭੇਦਾਂ ਬਾਰੇ ਅਨੇਕਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਦਭੁੱਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਵਾਲੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ," "ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ।"

ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜੀਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦਸ ਵਿੱਚ, ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਦੂਤ ਥੱਲੇ ਉਤਰੀਆ ਸੀ, ਉਹ "ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਹਸਤੀ" ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦਸ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਖਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅਨਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਹਸਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਜਿਸਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਸੀ।

"ਇਹ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੁਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਸੀ।

"ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਹ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਕੇ ਜੋ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਡੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੰਤ ਮਹੱਤਵ ਦੀਆਂ ਹਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਿ 'ਬਹੁਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ,' ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ।' ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਸੱਚ ਹੈ! ਪਾਪ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਲੰਘਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਉਹ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

"ਕੀ ਸਾਡੇ ਭਰਾ ਇਹ ਗੱਲ ਮਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸੰਕਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹੋ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਿਖਾਓ।" Testimonies to Ministers, 115.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਉਸ ਸੰਰਚਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਜੋ ਹੁਣ ਮੁਹਰ-ਰਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜੋ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਅਧਿਆਇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀਕ ਸੰਰਚਨਾ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ, ਯਸਾਯਾਹ ਅਧਿਆਇ ਤੇਈਂ ਦੇ ਸੱਤਰ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਵਰ੍ਹਿਆਂ, ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਅਤੇ ਰਿਪਬਲਿਕਨਵਾਦ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ, ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਆਖਰੀ ਛੇ ਅਧਿਆਇ ਉਹ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੁਹਰ-ਰਹਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਾਲ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇ ਤੱਕ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਾਲ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਚੌਥਾ ਅਧਿਆਇ, ਆਰੰਭ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਪੰਜਵਾਂ ਅਤੇ ਛੇਵਾਂ ਅਧਿਆਇ, ਅੰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਾਧਾ ਜੋ ਸੱਤਵੇਂ, ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਰੰਭਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਾਧਾ ਜੋ ਦਸਵੇਂ, ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਤੇ ਬਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ

ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਤਕਾਲੀਨ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਇਹ ਲਾਗੂਕਰਨ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਆਰੰਭਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ, ਚੌਥੇ, ਸੱਤਵੇਂ, ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਗੂਕਰਨ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਅੰਤਕਾਲੀਨ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇਆਂ, ਪੰਜਵੇਂ, ਛੇਵੇਂ ਅਤੇ ਦਸਵੇਂ ਤੋਂ ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ—ਦੋਹਾਂ—ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਤਦ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਆਇ ਚਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਦੇ ਉੱਪਰ ਜਾਣਾ ਹੈ (ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ)। ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ, ਅੱਠ ਅਤੇ ਨੌ ਨੂੰ ਵੀ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਦੇ ਉੱਪਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਅੰਤ ਨਾਲ ਵੀ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅੰਤ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਤੀਜੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੰਜਵਾਂ, ਛੇਵਾਂ, ਦਸਵਾਂ, ਗਿਆਰਹਵਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰਹਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਉੱਪਰ-ਉੱਪਰ ਜਾਣੇ ਹਨ (ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ), ਇਸ ਲਈ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅੰਤ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤਿੰਨ ਦੀ ਇਹ ਸੰਰਚਨਾ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਰਚਨਾ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਰਚਨਾ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੈ। ਉੱਥੇ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ-ਤਿਹਾਈ ਭਾਗ ਵੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਪਛਾਣ ਤਿੰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਅਤੇ ਉਭਾਰਦੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਸੱਚ” ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਕੇਵਲ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਿਜਨਾਤਮਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਅਤੇ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੋਹਾਂ—ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁੜ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ—ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਯਿਸੂ, ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਹੈ, ਉਹੀ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹਿਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੱਖਰ-ਅੱਖਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਅਧਿਆਇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖਣੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਦਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਉਹ “ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ” ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ “ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ” ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਰਾਜਸੀ ਹੁਕਮ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਵੀ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਰਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ “ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ” ਰਾਜਾ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਅਰਿਓਕ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, “ਰਾਜਾ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਇੰਨਾ ਜਲਦੀ ਕਿਉਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?” ਅਰਿਓਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਪਨੇ ਬਾਰੇ ਉਲਝਣ ਦੀ ਕਥਾ ਦੱਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਜੇਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ, ਰਾਜੇ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਸੁਪਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ।

“ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰਾਟ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ। ‘ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਹਨਨਯਾਹ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਹ ਨੂੰ ਦੱਸੀ।’ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋਤ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇਸ ਚੇਤਨਾ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਥਾਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਨ, ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਫ਼ਰਜ਼ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉਸੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਦਾ ਹਾਜ਼ਰ ਸਹਾਇਤਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਦਿਲ ਦੀ ਖੇਦ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਨਿਆਈਂ ਅੱਗੇ ਅਰਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੋੜ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਬਖ਼ਸ਼ੇ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਅਰਥ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਜਿਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰਿਆ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ, ‘ਰਾਤ ਦੇ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ,’ ਰਾਜੇ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।”

“ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਚਾਰਿਆ, ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ਲਈ ਧੰਨ ਹੋਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਰੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਬੁੱਧੀਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮਝ ਜਾਣਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਗੁੜ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਾਨਣ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਸਦਾ ਹੈ। ਹੇ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਜਾਣੂ ਕਰਾਇਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।” Prophets and Kings, 493, 494.